

We Spoczatku bje to Słowo, a to Słowo bje pola Boha.

Tudy menuje won to Džeczatko, kotrež we maczernym Klini leži, to Słowo, kotrež we Spoczatku teho Stworenja pola Boha bylo je. Tak, so tu to Džeczatko tak wulke je, so Rebeša, Semja sewšitkim tym, sčtož we nich je, a jeno menowane byč može, psches niczo druhe, hacž psches tuto Džeczatko sczinene su, a niz jeno psches njo sczinene, ale tež bes Pschestacija psches njo sdzeržane budža; haj, so tež takama Macž, kotraž jo nošy, cžeschi a powiwa, teho Džeszia Stworenje je, a so žana Krepka Krwje we nej neje, kotruž by to Džeczjo nestworilo a nesdzeržalo. To su te Džiwj a Potajnstwa našeje Wjerj, kotrež ton Nłosom sa niczo nedzerži, a so jim jako lutym Lupošjam smjeje. A tošame wječne Słowo, praji Jan, je so Gžjeto sczinito, a tošamo psches so šame stworilo a do Sšwjeta pschinešlo. To je ta najwoschibniša Sčtuka a najweczja Wuczba tu teho Szenja.

Najpredy pak dyrbinj my ladacž, cžohodla jeho Jan Słowo menuje, kotrež ždyn našim Wuscham niške Meno je sa tajku wosoku a wječnu Majestetu. Sšwjate Pišmo menuje Krysčusa po jeho Boštwi skoro Sšyna Božeho, skoro Słowo Bože, a tež Snamjo a Podomnosž Božu. Tak so bychmy psches to Ewangelion niz jeno wot Natury tych Jandželow wedžili, sčto woni su, a kak woni žiwj su; ale Boh je so tež šam nam tak wušnat a tak krasnje šjewil, so my widžicž možemy, tola pak jeno we Wjeri, kak so ššeho najwoschibnej Majestetu a najpotajnišim Wječom ma, kotrež Sjewenje wele krasnišce je, hacž so won šwoje Sčutki šjewi. Tehodla mamj my jara wulke Sšwjeto a psches

Mjeru bohate Posnacžje. Boh dai, so bychmy jo spoznali a džakomni sa to byli!

Menujžy, kprjenemu da so Krysčus menowacž tu Podomnosž aby Snamjo teho Wotza, kotrež jemu wewšitkich Wječach podobne je. Kajž Pawoł kSkolosjeskim 1. St. 15. st. praji: so won je žiwa Podomnosž teho newidomneho Boha. Tak tež ktyim Hebrejskim 1. St. st. 3. so won je Podomnosž teho bošskeho Bycža, to je, jene Snamjo, kotrež Boh je a runje tošame Bycžje ma, wele bole hacž so Snamjo do Woska wotežisčezji, tak so žadyn Wost smoleny neje. Tak su cži Prophetjo a Ewangelistjo psches tajke Pschirunanje jeho bošske Bycžje, kotrež won wewšitkej Polnosži se šwojim Wotzom ma, dopokasacž žyli. Dyž ty nješčto wotmolujesč aby Sygel na nješčto wotežisčezisč, da je tu tola Nerunosž, pschetož to neje ton Sygel aby ta Wječ šama, ale jeno Wotežisčzenje a Podomnosž. Ale we tutej Podomnosži, kotraž Boža je, masč ty sčitko, sčtož won šam je. Dy by rak so hodžilo, so by so ton Sygel šam cžisčezat a ton Wost so Sygel sczinit, a šteju dweju Wječow jena pschihotowana byla, da by to žylje prawe Pschirunanje bylo. Tak tež by to jene dokonjane Pschirunanje bylo, dy bychmy Gžloweka tak wotmolowacž moli, so by jeho Snamjo jeho Gžjeto Wjazo a Krej mjeto, a won tola tež pschi tym šwojim šawostat.

To da ze to Pišmo wopokasacž, so tuton Sšyn temu Wotzež žylje runy je we Boštwi, Sšehomožy, Wudrosži, Sšylnosži a wewšitkim Bycžu bewšitkeho Wumjenja, a so won wewšitkich Wječach šam Boh je, niz wotmolowany, ani sczineny ani stworeny, ale wot Wječnosžje rodženy, tak so won runje tušamu Naturu šobu pschineše a to bošske Bycžje šame we tutym Snamjenju šobu podla je. Tak daloko wuezi nas šwjate Pišmo wot teho ryczecž, pschi tym tež nech